

A kulturált vita

Viták a tudományban is léteznek, így az irodalomtudományban is. Az alábbiakban Kosztolányi Dezső híres Adyról szóló vitairatát olvashatod, amelyben rendkívül súlyos kritikát fogalmaz meg a másik költőről.

Készíts ennek felhasználásával egy 10-15 mondatos válasz-vitairatot, ami Ady védelmére kel! (Természetesen ne íróként vagy irodalmárként, hanem diákként szólalj meg!)

A kritikusnak igaza van abban, hogy Ady sokat pózolt, de ezt éppenséggel a javára is lehetne írni. Ez kifejezetten Adyra jellemző, hogy előtérbe tolja személyiségét. Az irodalomban, és különösen a költészetben nem ritkaság az ilyen. Később éppen azt írja a kritika, hogy a modor elfogadható a költőknél, itt már Ady modorosságát emeli ki. Azt hiszem, az ilyen megállapítások között sokszor csak annyi a különbség, hogy szeretem-e azt az adott költőt vagy sem. Ady van annyira jellegzetes, hogy lehet szeretni.

Ady politikai líráját is támadja azért, mert abban van a legtöbb művészi hiba, és a költő nyelvét a hírlapíróéhoz hasonlítja. Igazából mindenki tudta, hogy Ady Endre újságíró is volt. Az újságírók jól értesültek a politikában, ismerik annak nyelvezetét. Lehet, hogy Ady akkor követett volna el hibát, ha nyelvezetét jobban igazítja a magas irodalomhoz.

A szerelmes versek kapcsán viszont nagyon meggyőző a kritika. Annyit viszont megtanul az ember irodalomtörténetből, hogy tudja, a szerelmi költészet nem mindig annyira őszinte, mint azt szeretnénk. Ha ez nem vont le annyi költő értékéből évszázadokon át, Adyéból ugyan miért vonna le?

Nagyon részletes a vitairat abban, hogy Ady mennyire nem mérhető Petőfihez. Biztos sok igazság van benne, de amikor ilyen ír, hogy „a világirodalom

legáradóbb, legtermészetesebb, leggazdagabb, legrokonszenvesebb, legösztönösebb, legfrissebb, legcsodásabb lírai lángelméje”, az erős túlzásnak hangzik. Felmerül a gyanú, hogy a szerző sokkal elfogultabb Petőfi iránt, mint mások Ady iránt.